

Weissenbachklamm Jadersdorf

Jadersdorf - Weissenbachklamm - Wasserfall - Radnig - Jadersdorf

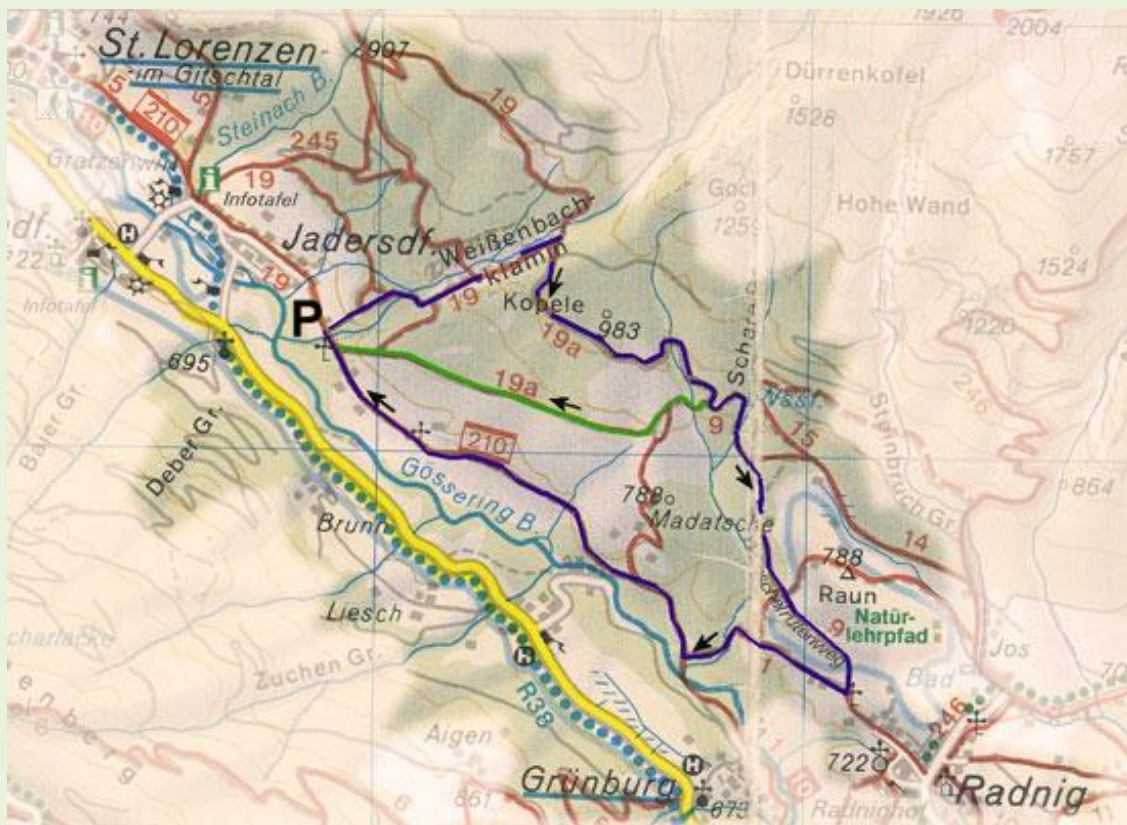
4 uur, 7.5 Km en 300 hoogtemeters

(Optie: 2.5 uur, 5 Km en 250 hoogtemeters)

Wil je er even lekker uit maar geen al te zware inspanningen leveren? Dan is de Weissenbachklamm bij Jadersdorf in Kärnten de juiste bestemming.

Deze spectaculaire Klamm bij Jadersdorf heeft maar een nadeel; De terugweg door het bos is helaas nogal saai. Daar hebben we met deze route iets aan gedaan door er een stukje bij aan te plakken. Zo is er ook 'na de kloof' nog iets moois te zien en is er een lekker dagje uit van te maken.

Met de extra 2.5km komen we langs een prachtige waterval, lopen we over leuke bospaadjes en daarna.... dwars door schitterend glooiende Alpenweiden terug. Het blijft een lichte rondwandeling want extra hoogtemeters zijn er nauwelijks.

Mocht de extra afstand een bezwaar zijn kies dan voor de optioneel beschreven versie. (Groene route op de kaart)

Note: Enkele jaren geleden stond de route door de Klamm als een 'rode route' (Mittel) aangegeven op de wandelkaart en op de bordjes. Dat is nog steeds zo, (foto onder) maar eenmaal in de Klamm wordt dit nu als 'zwarte route' (Schwierig) aangemerkt. Aan het eind van de kloof bij een lange/hoge ladder via welke je de Klamm uit moet

klimmen staat zelfs dat deze ladder niet geschikt is voor kinderen onder de 10 jaar. Persoonlijk vinden wij deze avontuurlijke kloof juist prachtig voor de iets oudere kinderen, maar wat die ladder betreft moet ieder voor zich maar uitmaken welke ervaring de kinderen hebben en wat hun is toevertrouwd. Neem echter geen onnodige risico's en keer eventueel terug vanaf dat punt. Ook dan blijft het een prachtige en unieke bestemming.

Het gehucht Jadersdorf ligt aan de weg van Hermagor naar Weissbriach. Op de rotonde in het centrum van Hermagor rijden we richting Weissbriach en de Weissensee en zitten dan gelijk al op de goede weg. Na ongeveer 5km vanaf de rotonde is er rechts een afslag naar Jadersdorf, aangegeven met een klein bordje in de berm waar je zo maar aan voorbij kunt rijden.

De smalle weg brengt ons tot in het centrum van het dorp waar de Weissenbachklamm overal goed

staat aangegeven. Via een nog smallere weg verlaten we dan het dorpje. Zodra we het bos inrijden moeten we een ondiepe beek oversteken en kunnen daar aan de overkant parkeren.

De wandelspulletjes komen uit de kofferbak en worden op orde gebracht, daarna kan de wandeling beginnen naar de Klamm waar we jaren geleden voor het laatst waren.

We moeten een stukje terug en daarbij te voet door de beek, maar diep is deze niet en er liggen enkele stapstenen waar dat nodig is.

(Aug.2013 melden Frits en Ingrid dat hier nu betonplaten over de beek liggen.)

Dan slaan we rechtsaf en gaan langs de beek omhoog met links een Alpenwei wat ons gelijk al een mooi uitzicht oplevert.

Waar we dan het bos in gaan staat weer keurig een bordje; We moeten er rechtsaf het bospadje nemen. Het smalle pad gaat geleidelijk omhoog door het bos en al snel horen we rechts van ons water stromen.

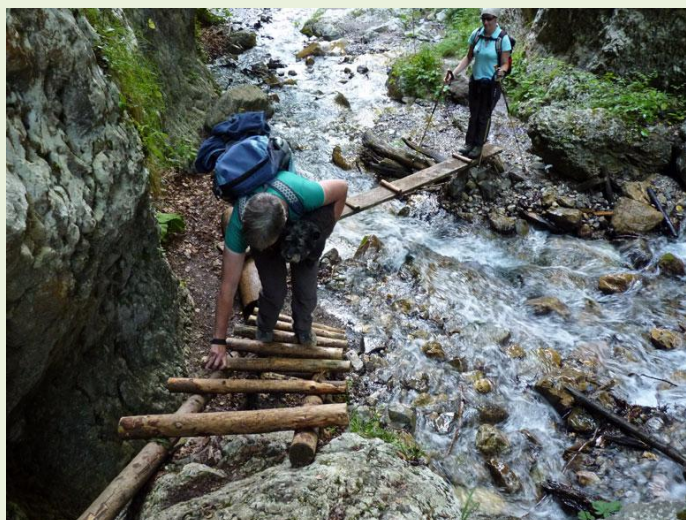
We komen op een breder pad uit en houden ook daar rechts aan. Daar om de hoek wordt het water dan ook zichtbaar en kunnen we er zelfs even naar toe lopen.

Dit is de Weissenbach waarvan het heldere water uit de Klamm komt waar wij zo dadelijk in zullen gaan. Nog een klein stukje verderop komen we bij de eerste brug over de beek.

Deze eerste brug is nog eenvoudig en keurig voorzien van een leuning. Dat wordt straks wel anders. Aan de overzijde gaan we links en volgt een korte maar stevige klim tot we bij een informatiebord officieel de Klamm in gaan.

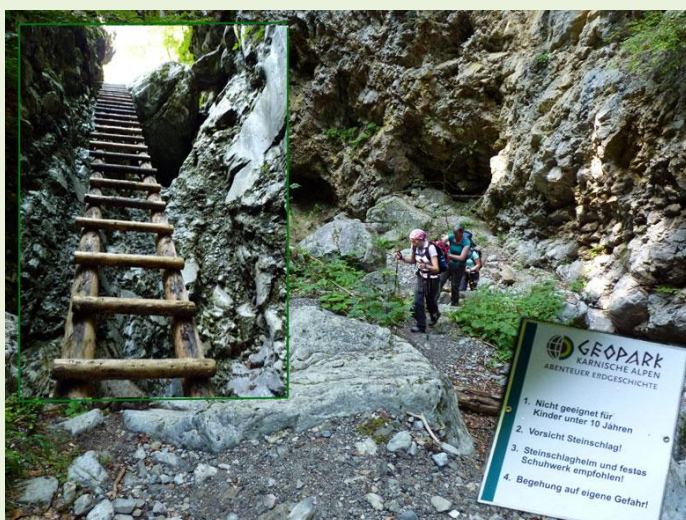
Kort na elkaar volgen de bruggen elkaar dan op. Eerst nog eenvoudige exemplaren, maar even later bestaan de 'bruggen' uit losse planken en is het de naam 'brug' niet meer waardig. Vooral na een regenbui kunnen deze planken tamelijk glad zijn. Deze kloof is dan ook absoluut niet geschikt voor gympen of sportschoenen. Wie geen wandelschoenen heeft kan hier beter kiezen voor een paar stevige leren schoenen met profielzolen.

De route door de Weissenbachklamm beschrijven is niet zinvol, er zijn geen andere mogelijkheden dan de smalle kloof steeds verder in te gaan en te genieten van de mooie watervallen en het klauteren over loopplanken en verderop allerlei primitieve ladders. Soms zijn zelfs die er niet en moet je gewoon zelf een beetje verder zien te komen en daarbij de voeten droog zien te houden. Dit maakt deze Klamm juist zo leuk ten opzichte van de veel bekendere toeristentrekkers.

Met een beetje voorzichtigheid en gezond verstand is het echter heel goed te doen, het wordt nergens eng of gevaarlijk. Alleen avontuurlijk. Tot we in het laatste deel van

de Klamm voor een zeer hoge ladder komen te staan. (Klik op foto 3 hieronder). Voor sommigen zou deze best eng kunnen zijn en als boven al geschreven zullen ouders hier moeten beslissen of het voor de kinderen een veilig te nemen hindernis is of dat omkeren toch het verstandigst is.

Na de hoge ladder volgt nog slechts een kort stukje met weer eenvoudiger te nemen ladders en nog enkele grote rotsblokken waar we om- of overheen moeten klauteren voor we het einde van de kloof bereiken. Daar komen we aan op een brede sintelweg met om de hoek weer de bekende gele routeborden.

Hier moeten we beslissen via welke optie we teruggaan naar de parkeerplaats.

Linksaf loopt route 19 via een breed pad terug naar Jadersdorf. Vanuit het dorp wordt dan teruggelopen naar de parkeerplaats verderop aan de bosrand.

Het alternatief gaat rechtsaf via route 19a, ook over een brede sintelweg terug. Door 19a maar te blijven volgen door het bos komt deze vanzelf weer bij het startpunt uit. De tweede is leuker, maar beide zijn even lange tamelijk saaie afdalingen.

Na de schitterende kloof viel ons de terugweg steeds tegen zodat we naar een alternatief hebben gezocht die we nu gaan proberen. Wel iets langer, maar erg mooi om te doen.

We beginnen door eerst rechtsaf de 19a ongeveer een kilometer lang te volgen, dit is tevens het mooiste deel van de 19a. Heel geleidelijk door het bos omlaag, daarna volgt een stukje met uitzicht in het dal en de bergketen er achter.

Na het open gedeelte volgt een verdere afdaling naar links weer het bos in. Verderop steken we een ondiepe beek over en dalen dan verder tot we voorbij de volgende bocht naar rechts bij een splitsing aankomen.

Hier gaan we bij het gele routebordje de 19a verlaten die als breed pad verder doorloopt tot aan de parkeerplaats.

Scherp linksaf gaan we het smalle paadje het bos in, het bordje geeft aan dat dit richting Radnig gaat. Dat komt goed uit want daar wilden we ook naar toe.

Dit soort wandelpaden spreekt ons veel meer aan dus opgewekt volgen we de kronkels van het pad tot we verderop om een bocht voor een brug staan.

Deze moeten we oversteken en zien er ook al een tweede brug, verderop, waar een mooie beek onderdoor stroomt.

Nog iets dichterbij gekomen blijkt hier zelfs een prachtige waterval te zijn met net voor de tweede brug aan de linkerkzijde een bankje. Een uitgelezen plek voor een korte pauze waarbij we een fraai uitzicht op de hoge waterval hebben.

Na het eten van de meegebrachte appels worden de plakkerige handen nog even gewassen onder het vallende water, waarna we de brug oversteken om aan de overzijde de rondwandeling te vervolgen.

Op een boom links van het smalle pad wordt nogmaals Radnig aangegeven ter bevestiging dat we nog op het juiste spoor zitten. Deze route is met rood/wit/rood en een '9' gemarkeerd.

Het leuke paadje gaat slechts een klein beetje op en neer zodat het ook hier een gemoedelijke wandeling blijft en we volop van de prachtige omgeving kunnen genieten.

Slecht een keer komen we andere mensen tegen, een Duits gezin, die blij zijn ons te zien want ze zijn duidelijk verdwaald. Met behulp van onze wandelkaart zoeken we uit hoe ze verder moeten en dan blijkt dat ze wel heel erg fout zijn gelopen. Die hebben nog een hele lange tocht voor de boeg en zullen in de toekomst wel nooit meer zonder kaart op stap gaan.

Zonder enig teken vooraf wordt het pad plots breder. Pas onlangs is het opnieuw voorzien van een egale laag grijze steentjes waar ons hondje Reni niet veel mee op heeft.

Gelukkig hoeven we er maar een kort stukje van te lopen want er volgt al snel weer een splitsing. Radnig linksaf en Radnig rechtsaf wordt er aangegeven.

Wij gaan naar Radnig via route '9' en dat is rechtsaf het bos in. (Linksaf is route '14').

Nu wordt het even heel smal en wat steiler bergaf over een korte afstand. Er volgt weer een T-splitsing met een iets breder pad waar de '9' weer keurig naar rechts wordt aangegeven.

Deze volgen we nu wat langer door een soms dicht stukje bos en daarna weer een meer open gedeelte met mooie onderbegroeiing. Tot er links tussen de bomen door een prachtig glooiende Alm in zicht komt.

Vorbij aan deze Alpenwiesse wandelen we nogmaals een donker stukje bos in waar het een hol en vochtig pad wordt en waar zelfs hartje zomer mooie paddenstoelen groeien. Voor ons wordt het al snel weer lichter en dan eindigt het pad bovenaan een schitterende Alm. Rechts onder een boom staat nogmaals een bankje op een zeer goed gekozen plaats.

Het paadje wordt nu een karrenspoor terwijl we over de Alm verder afdalen richting Radnig.

Het uitzicht vanaf een dergelijke open Alpenweide is doorgaans natuurlijk fantastisch, maar dan moet het weer wel een beetje mee willen werken. De vochtige lucht gooit wat roet in het eten, zodat we de bergen in de verte alleen als silhouetten te zien krijgen. Maar ach, zo is het natuurlijk ook al erg mooi.

Terwijl we het spoor door het gras omlaag blijven volgen komen de eerste huizen van Radnig in beeld. We gaan dit dorpje echter niet in maar al bij het eerste bouwwerk rechtsaf. (rechts op de foto).

Net voor het pand is een splitsing met weer gele routebordjes en een bankje er onder. Rechtsaf slaand houden we daar de richting Gösseringbach aan.

Het vervolg van de route wordt met rood/wit gemarkeerd, kleuren die we al snel daarna zien aangegeven op de oude schuur waar het pad pal aan langs loopt. Eigenlijk zijn de tekens overbodig want het fraaie pad door nog meer Alpenweiden is eenvoudig te volgen.

Het vervolg van de route wordt met rood/wit gemarkeerd, kleuren die we al snel daarna zien aangegeven op de oude schuur waar het pad pal aan langs loopt. Eigenlijk zijn de tekens overbodig want het fraaie pad door nog meer Alpenweiden is eenvoudig te volgen.

Pas wanneer het verderop het bos in gaat komt daar verandering in. Het spoor lijkt in het bos plots te eindigen. Links loopt daar een smal pad onderuit dat duidelijk op een boom is gemarkeerd met wit/rood/wit. Veel steiler omlaag nu volgen we dit paadje tot we bij de oever van een beekje aankomen.

Deze beek moeten we via de stapstenen oversteken om daarna aan de overzijde weer omhoog te klimmen. Boven aangekomen is er weer een brede graslaan die we kunnen volgen tot deze iets verderop aansluit op een brede sintelweg.

De brede weg moeten we nu rechtsaf gaan volgen. We lopen dan op het 'Lange Afstand Wandelpad' 210. Op de volgende splitsing kiezen we voor haaks linksaf (Rechtdoor omhoog sluit boven weer aan op de 19a waar we eerder waren) en lopen verder door

het bos tot de weg naar rechts buigt en daarna even flink gaat stijgen. (Let op, hier is ook een pad naar links omlaag maar deze loopt verderop dood).

Na de lange wandeling valt deze helling ons zwaar maar veel hoeven we niet meer te klimmen. Eenmaal op hoogte blijft het een breed pad door het bos en komen we langs een schuurtje waar nogmaals de wit/rood/wit en rood/wit tekens duidelijk zichtbaar op zijn geschilderd. Enkele minuten later wijkt het bos en lopen we andermaal een prachtige Alm op.

Natuurlijk weer met heerlijke vergezichten, lopen we tussen de vele Alpenbloemen door. De stilte op de Alm wordt alleen nog even verstoord door een groepje fietsers die duidelijk ook genieten van de omgeving. Dan zijn we weer alleen en volgen we het pad verder tot deze overgaat in een asfaltweggetje. Rechts onder een boom bij een klein watertje staat al weer een bankje op een mooi plekje. In deze omgeving lijkt alles keurig onderhouden te worden.

Nu hoeven we alleen nog maar het asfalt verder te volgen, voortdurend door die mooie groene omgeving, tot we bij een grote boerenschuur voor de laatste keer een stukje bos in gaan. Het is dan nog slechts enkele meters lopen voor we onze wagen terugvinden en de wandelschoenen voor vandaag weer uitgetrokken kunnen worden.

De routes zijn zo nauwkeurig mogelijk opgetekend. Ik ben niet verantwoordelijk voor wijzigingen ter plaatse en/of (type-)fouten in de omschrijvingen. NEEM ALTIJD EEN GOEDE WANDELKAART MEE! [En mail ons](#) als je onjuistheden tegenkomt.

© 2006 - 2013 superfamilie.nl | Het is toegestaan deze PDF routebeschrijving af te drukken of te downloaden naar een locale harde schijf voor enkel persoonlijk en non-commercieel gebruik. | Voor meer informatie zie: [Auteursrecht & Disclaimer](#) |